

חזרה על דף גמרא

פרק המפקיד

דף ל"ה

שאלות חזרה – פרק המפקיד

דף ל"ה ע"א

1. ש. מה קשה על רב הונא מהמשנה בשבועות?
 ת. איך יתכן לומר שנשבע שאינה ברשותו, הרי מהמשנה בשבועות רואים שלא נשבע שבועה שאינה ברשותו
2. ש. איך מוכח מהמשנה בשבועות שלא נשבע שבועה שאינה ברשותו?
 ת. כי אם היה נשבע לא היה חשש שיוציא את הפקדון לאחר שהלוח נשבע, כי אם יוציא את הפקדון הוא יפסול את עצמו מעדות ושבועה כי הוא נשבע שאינה ברשותו.
3. ש. לתירוץ רבא – מדוע אי אפשר לומר שהמלוה הביא עדים שהפקדון נשרף?
 ת. כי אם הביא עדים שנשרפה הוא לא יכול אח"כ להוציאה וא"כ אין סיבה שלא ניתן ללוה להשבע.
4. ש. מדוע אם הוא היה מביא עדים שנשרפה לא היה קשה על רב הונא?
 ת. כי אם הוא מביא עדים הוא לא צריך להשבע שאינה ברשותו.
5. ש. למסקנת תירוץ רבא – איזה עדים מביא המלוה?
 ת. עדים שהחפץ נגנב.
6. ש. אם הביא עדים שנגנבה – מדוע אין חוששים שאח"כ יוציא את החפץ?
 ת. כי חוששים שהוא יעשה מאמצים וימצא את הגנב.
7. ש. מדוע לא חוששים שלאחר שהמלוה ישבע, הלוח יעשה חיפוש וימצא את הגנב?
 ת. כי רק המלוה יודע מי היה אצלו בבית ויכול לבדוק זאת, אך הלוח אינו יודע ולא יכול לבדוק ולמצוא את הגנב.
8. ש. איך זה עונה לרב הונא כשאומרים שהמלוה הביא עדים שנגנבה?
 ת. כי במקרה שהביא עדים שנגנבה גם לדעת רב הונא הוא פטור משבועה שאינה ברשותו ולכן יש חשש שאם הלוח ישבע לאחר מכן המלוה יוציא את הפקדון ויוכיח שהלוח נשבע לשקר.
9. ש. איך אביי מתרץ את השאלה על רב הונא?
 ת. שהמלוה יטען שהוא מצא את הפקדון לאחר שנשבע שאינה ברשותו.
10. ש. מדוע אם המלוה יטען שמצא את הפקדון לאחר שנשבע הוא לא יפסול עצמו לעדות?
 ת. כי בזמן שנשבע זה אכן לא היה ברשותו והוא לא נשבע לשקר.
11. ש. לפי רב אשי – מי צריך להשבע – הלוח או המלוה?
 ת. שניהם
12. ש. לפי רב אשי – מה נשבע כל אחד?
 ת. הלוח נשבע כמה היה שוה הפקדון. והמלוה נשבע שאינה ברשותו.
13. ש. לפי רב אשי – מה הכוונה במשנה "מי נשבע"?
 ת. מי נשבע ראשון.
14. ש. לפי רב אשי – מדוע צריך שהמלוה ישבע ראשון?

ת. כי אם הלוח ישבע ראשון חוששים שמיד לאחר שישבע יוציא המלוה את הפקדון עוד לפני שהוא עצמו נשבע שאינה ברשותו ובכך הוא יפסול את הלוח מעדות ושבועה.

◆ **רב הונא בר תחליפא וכו'.**

15. ש. לפי רב הונא בשם רבא – מאיזה מקרה קשה על רב הונא?
ת. מהמקרה השלישי.
16. ש. מה היה המקרה השלישי במשנה בשבועות?
ת. שהלוח טוען שהפקדון היה שוה ב' סלעים, והמלוה טוען שהיה שוה סלע.
17. ש. איך קשה על רב הונא מהמקרה השלישי?
ת. כי במשנה בשבועות כתוב שהוא פטור משבועה, ולפי דברי רב הונא שאומר שצריך להשבע שאינה ברשותו היינו צריכים להשביע אותו גם כמה היה שוה משום שהיינו מגלגלים עליו את השבועה השניה.
18. ש. מה זה גלגול שבועה?
ת. כאשר תובעים אדם בשתי תביעות, על תביעה אחת יש לו חיוב שבועה ועל התביעה השנייה אין לו חיוב שבועה. אנו מגלגלים עליו ומחייבים אותו שבועה גם על התביעה שאין לו חיוב שבועה.
19. ש. על איזה דבר לכאורה יש כאן חיוב שבועה ועל איזה דבר אין לו חיוב שבועה?
(במקרה השלישי?)
ת. יש לו חיוב שבועה שאינה ברשותו, ואין לו חיוב שבועה כמה היה שוה כי הוא כופר בכל.
20. ש. אם המלוה היה נשבע שאינה ברשותו – איזה עוד שבועה נשביע אותו?
ת. כמה היה שוה.
21. ש. בפני מי רב אשי אמר סוגיא זו?
ת. לפני רב כהנא.
22. ש. מה ענה רב כהנא לרב אשי על הקושיה על רב הונא?
ת. שמדובר שהלוח מאמין למלוה שהמשכון אינו ברשותו, ולכן המלוה לא נשבע שאינה ברשותו.
23. ש. מדוע אם נאמר שהלוח מאמין למלוה שאינו ברשותו לא קשה על רב הונא?
ת. משום שהוא לא מתחייב בשבועה שאינה ברשותו ולכן אי אפשר לגלגל עליו שבועה כמה היה שוה.
24. ש. מדוע הלוח לא מאמין למלוה גם כמה זה היה שוה?
ת. כי הוא יודע בעצמו כמה החפץ שוה, וחושב שהמלוה לא בחן היטב את הפקדון ולכן אינו יודע כמה הפקדון באמת היה שוה.
25. ש. איזה פסוק במשלי מרמז לנו שהלוח מאמין למלוה, והמלוה לא מאמין ללוח?
ת. תמת ישרים תנחם, וסלף בוגדים ישדם.
26. ש. מה פירוש הפסוק: "תמת ישרים תנחם"?
ת. תמימות האנשים הישרים תנחה להם את הדרך לטוב.
27. ש. מה פירוש הפסוק: "וסלף בוגדים ישדם"?
ת. הסילוף והרמאות של הבוגדים ישדוד להם את הטוב.
28. ש. מדוע הלוח מאמין למלוה? (לפי הפסוק במשלי)
ת. כי הוא חושב שהעובדה שהמלוה הוא עשיר זה בזכות שהוא אדם ישר ולכן ה' נתן לו עושר.

29. ש. מדוע המלוה לא מאמין ללוה? (לפי הפסוק במשלי)

ת. כי הוא חושב שהלוה עני זה בגלל שהוא לא אדם ישר (סלף) ולכן ה' לא נתן לו עשירות.

◆ הוא גברא דאפקיד וכו'

30. ש. מה הפקיד אותו אדם אצל חבירו?

ת. נזמים

31. ש. מה השומר אמר כשבא המפקיד ובקש בחזרה את הנזמים?

ת. שאינו יודע היכן הניחם.

32. ש. איזה דין יש למי שאינו יודע היכן הניח את הפקדון?

ת. דין של פשיעה.

33. ש. מה עשה רב נחמן לאחר שהשומר לא שילם על הנזמים?

ת. לקח את הארמון של השומר ונתן אותו למפקיד.

34. ש. מה התברר לאחר שנמצאו הנזמים? ומתי זה ארע?

ת. שהמחיר של הנזמים התייקרו, והייקור ארע לאחר שלקחו ממנו את הארמון.

35. ש. מה פסק רב נחמן לאחר שנמצאו הנזמים?

ת. שהנזמים יוחזרו למפקיד והארמון יוחזר לשומר.

36. ש. לפי רב נחמן – למי יתנו את הרווח שנוצר מעליית מחירים של הנזמים?

ת. לבעל הנזמים ולא לשומר.

37. ש. מי היה לפני רב נחמן בשעה שארע המעשה? ומה הם למדו באותו זמן?

ת. רבא, והם למדו את פרק המפקיד.

38. ש. מה שאל רבא את רב נחמן בשעה שארע המעשה?

ת. מדוע לא נותנים את הריוח שנהיה מעליית מחיר הנזמים לשומר?

39. ש. מהיכן הוכיח רבא שצריך לתת את עלית המחיר בנזמים לשומר?

ת. מהמשנה שלנו – שילם ולא נשבע זוכה בכפל, גם כאן יזכה ברווח משום שהשומר שילם ע"י הארמון.

40. ש. מה ענה רב נחמן לרבא?

ת. הוא לא ענה לו תשובה.

41. ש. מדוע רבא הסכים לכך ששונה הדין אצלינו במשנה למקרה עם הנזמים?

ת. כי אצלנו בכפל השומר לא הטריח את המפקיד ללכת לבי"ד אלא מייד שילם לו ולכן הוא מקנה לו את

הכפל, אבל שם במקרה עם הנזמים השומר הטריח את בעלי הנזמים ללכת לבי"ד שיגבו ממנו את הארמון

ולכן הוא לא מקנה לו את הרווח שנהיה מעליית מחיר הנזמים.

◆ למימרא דסבר רב נחמן וכו'.

42. ש. מה זה הדין של "שומא הדר"?

ת. במקרה שהלוה אין לו כסף להחזיר למלוה, בי"ד שמין קרקע של הלוה ומעבירים אותה למלוה, והיא

חוזרת ללוה במקרה שהשיג כסף לאחר זמן כדי לפדות את הקרקע שלו ("שומא" של הי"ד – "הדר" חוזרת

לבעלים).

43. ש. איך מוכח לכאורה שר' נחמן סובר "שומא הדר"?

ת. כי הוא אמר להחזיר את הארמון לשומר כשמצא את הנזמים.

44. ש. לדחיה: מדוע ר' נחמן אמר להחזיר את הארמון לשומר?

ת. כי השומא כאן היתה בטעות.

45. ש. מדוע השומא היתה בטעות? (לפי רש"י)

ת. כי חשבו שהנזמים אבדו לגמרי מהשומר, ואילו היו יודעים שזה נמצא ברשותו לא היו גובלים ממנו את ארמונו, אלא היו מחכים עד שימצאו הנזמים.

46. ש. שאלת רשות: לפי הריטב"א – מדוע בנזמים זה היה שומא בטעות?

ת. כי הנזמים עצמם שייכים למפקיד בשונה מלוה ומלוה שאין משמעות למציאת הכסף.

47. ש. האם "שומא הדר"? – נהרדעא, אמימר, הלכתא.

ת. לחכמי נהרדעא – רק עד 12 חודשים, אמימר – לעולם. ולהלכה שומא חוזרת לעולם.

48. ש. מהיכן לומדים ששומא חוזרת לבעלים אפילו לאחר זמן רב?

ת. מהפסוק "ועשית עישר והטוב" – שאפילו שעפ"י דין המלוה לא חייב להחזיר את הקרקע כי הוא עשה בה קנין, בכל זאת התורה מצווה אותנו לנהוג לפנינו משורת הדין.

◆ פשיטא שמו ליה לבעל חוב וכו'.

49. ש. מה היה המקרה שפשוט לנו שמלוה מחזיר ללוה?

ת. המלוה העביר את הקרקע למלוה שלו (דהיינו – הקרקע נמצאת עתה אצל המלוה של המלוה), פשוט לנו שהלוה הראשון יכול לפדות את הקרקע מהמלוה של המלוה.

50. ש. מדוע המלוה של המלוה חייב להחזיר ללוה הראשון את הקרקע?

ת. כי הוא לא שונה מהמלוה הראשון שצריך להחזיר את הקרקע, כי הוא לא חשב בהלוואה לקבל קרקע אלא כסף בחזרה, ועכשיו שבאים לשלם לו כסף זה בדיוק רצונו, ולכן יש להם את הדין של "ועשית הישר והטוב".

51. ש. באיזה שלושה מקרים לא מחזירים ללוה את הקרקע?

ת. א. שהמלוה מכר את הקרקע, ב. שהמלוה מת והוריש את הקרקע, ג. שהמלוה נתן את הקרקע במתנה למשהו אחר.

52. ש. מדוע בשלושת המקרים הללו הם לא צריכים להחזיר ללוה את הקרקע?

ת. כי המקבלים (יורש, מקבל, מתנה, וקונה) לא היו מעוניינים בכסף אלא בקרקע עצמה, והם זכו בקרקע בקניין על דעת שיהיה להם את הקרקע ואין עליהם את הדין "ועשית הישר והטוב".

53. ש. מה היה קורה אם הלוה היה נפטר ולא מהלוה?

ת. היורשים היו יכולים לפדות את הקרקע מהמלוה.

◆ שמו לה לאשה וכו'.

54. ש. מה זה נכסי מלוג? ולמי הם שייכים?

ת. נכסים שהאשה הביאה לחתונה והשאירה מחוץ לכתובתה, הקרקע שייכת לאשה, והפירות לבעל.

55. ש. מה קורה עם נכסי מלוג של האשה אם מתה ובעלה עדיין בחיים?

- ת. הבעל יורש וזוכה בקרקע עצמה.
56. ש. מה היה המקרה ב-"שמו לה לאשה ואינסיבא"?
- ת. האשה היתה "מלוה", ולא שילמו לה, לקחו קרקע מהלוה ונתנו לאשה ואח"כ התחתנה, ונתנה.
57. ש. מה היה המקרה ב-"שמו מינה דאשה ואינסיבה ומתה"?
- ת. האשה היתה "לוה", לא שילמה, לקחו ממנה קרקע ונתנו למלוה, התחתנה ומתה.
58. ש. מה רוצים לעשות לבעל במקרה הראשון?
- ת. לשלם לו את החוב שהיה לאשתו ולקבל בחזרה את הקרקע.
59. ש. האם הבעל צריך להחזיר את הקרקע ללוה? ומדוע?
- ת. לא, משום שהוא נחשב "לוקח".
60. ש. מה איכפת לי שהבעל נחשב "לוקח", ומדוע בגלל זה הוא לא יחזיר ללוה?
- ת. כי לוקח מקבל את הקרקע על דעת זה שזה קרקע ולא מעות, ולכן אין עליו את הדין שיש לו עשיית הישר והטוב (הוא דומה לקונה).
61. ש. מדוע הבעל נחשב ללקוח בקרקע של נכסי מלוג?
- ת. כי הוא זוכה בקרקע למפרע מיום שהתחתנו.
62. ש. מה רוצה הבעל לעשות במקרה השני?
- ת. לפדות חזרה את הקרקע.
63. ש. האם נחזיר לבעל הקרקע שגבו מאשתו לפני שהתחתנה? ומדוע?
- ת. לא, כי הוא לא נחשב ליורש אלא למקבל.
64. ש. מה זה משנה לנו אם הבעל נחשב למקבל או ליורש? (במקרה השני)
- ת. כי אם הוא היה "יורש" הוא היה יוכל לפדות חזרה את הקרקע.
65. ש. "באושה התקינו" – מי היה באושה?
- ת. סנהדרין גדולה.
66. ש. "האשה שמכרה בנכסי בחיי בעלה" – איזו מכירה עשתה האישה?
- ת. מכרה את הקרקע לאדם בתנאי שעד שתמות הפירות שייכים לבעל, ולאחר שתמות הוא יקבל את הקרקע.
67. ש. מה תקנו סנהדרין באושה?
- ת. שהבעל זוכה בקרקע למפרע והוא מקבל את גוף הקרקע לאחר שמתה האשה.
68. ש. באיזה מקרה הקונה כן יזכה בקרקע לאחר שתמות האישה?
- ת. הבעל נפטר קודם ורק אח"כ מתה האשה.

שאלות חזרה – פרק המפקיד

דף ל"ה ע"ב

◆ אגביה איהו בחובו וכו'

69. ש. מהו המקרה "אגביה איהו בחובו"?
- ת. הלוח ראה שאין לו כסף להחזיר למלוה והוא בעצמו אמר למלוה קח קרקע במקום תשלום (ולא שבי"ד לקחו ממנו בכח קרקע)
70. ש. האם יש "שומא הדר" כאשר הלוח נתן למלוה את הקרקע?
- ת. מחלוקת בין רב אחא לרבינא, אחד אומר שיכול לפדות את הקרקע, ואחד אומר שלא מחזירים לו.
71. ש. מה הטעם של מי שאומר שלא מחזירים את הקרקע כשהלוח עצמו נתן מדעתו?
- ת. כי זה נחשב למכירה גמורה, כי הלוח נתן את זה מדעתו.
72. ש. מה הטעם של מי שאומר שכן מחזירים את הקרקע כשהלוח נתן מדעתו?
- ת. משום שסובר שזה לא נחשב למכירה גמורה, והלוח עושה זאת בעל כרחו היות ומתביי"ד להגיע עימו לבי"ד.
73. ש. מה כוונת שאלת הגמ' "מאימתי אכיל פירי"?
- ת. ממתי יכול המלוה לאכול את פירות הקרקע שבי"ד גבו בשבילו.
74. ש. מאיזה זמן יכול המלוה לאכול מפירות הקרקע שבי"ד גבו בשבילו?
- ת. ג' דעות: רבה – כאשר הגיע לידי המלוה שטר שכתבו בי"ד את פסק הדין שהקרקע עוברת למלוה ומותר לו לגבות אותו. אביי – מהרגע שבי"ד כתבו את השטר, ואפילו שהוא עדיין לא הגיע למסדה כי העדים שחתמו הם מקנים לו, רבא – לאחר שהסתיימו ימי המכרז שבי"ד עושים לקרקע.
75. ש. מה זה "שטר הדרכתא"?
- ת. שטר שבי"ד כותבים 90 יום לאחר שנפסק שהלוח חייב והוא לא מתכוון לשלם, וכותבים בו שנותנים רשות למלוה לתפוס קרקע של הלוח בכל מקום שימצאו.
76. ש. מה היה צריך לעשות המלוה לאחר שמצא קרקע של הלוח?
- ת. צריך לבוא לבי"ד ולהודיע להם שמצא שיש קרקע פלונית ללוח.
77. ש. מה בי"ד עושים כשהמלוה מודיע להם שמצא קרקע של הלוח?
- ת. הם מקיימים "מכרז" לבדוק מי משלם על הקרקע הכי הרבה כסף.
78. ש. באיזה אופן המלוה יכול לזכות במכרז שבי"ד עושים?
- ת. רק אם הוא יתן במכרז הכי הרבה כסף.

◆ משנה: השוכר פרה מחבירו וכו'.

79. ש. "השוכר פרה מחבירו" – מה עשה השוכר? ומה קרה לפרה אצל השואל?
- ת. השאיל אותה לאחר, ומתה כדרכה אצל השואל.
80. ש. לפי ת"ק – מי חייב ולמי חייב את מחיר הפרה? ומדוע?
- ת. השואל חייב לשלם לשוכר, משום שיש עליו דין של שואל שחייב באונס.
81. ש. לפי ת"ק – מה יעשה השוכר למשכיר?
- ת. ישבע שמתה כדרכה.

82. ש. מדוע השוכר לא חייב לשלם למשכיר?

ת. משום שיש עליו דין של שוכר שפטור באונס.

83. ש. מה אמר ר' יוסי לת"ק?

ת. איך יתכן שיעשה השוכר סחורה בפרתו של חבירו.

84. ש. לפי ר' יוסי – מי ישלם ולמי את מחיר הפרה?

ת. השואל ישלם למשכיר.

◆ גמרא – א"ל רב אידי בר אבין לאב"י וכו'.

85. ש. איך הבין בהתחלה רב אידי שהשוכר קונה את הפרה כשמתה כדרכה?

ת. שקונה אותה ע"י השבועה לנשבע למשכיר.

86. ש. מה שאל רב אידי בר אבין את אב"י?

ת. שיאמר המשכיר לשוכר אני לא רוצה דין אתך ולא רוצה שתשבע, וממילא השוכר לא יזכה בפרה, והשואל ישלם למשכיר.

87. ש. תשובת אב"י – באיזה זמן השוכר זוכה בפרה שמתה?

ת. ברגע שמתה כדרכה.

88. ש. לפי תשובת אב"י – מדוע המשכיר לא יכול לומר לשוכר שלא רוצה להישבע?

ת. כי השוכר כבר קנה את הפרה לפני השבועה, וגם אם לא ישבע – המשכיר לא יקבל את הפרה מהשואל.

89. ש. לפי תשובת אב"י – מדוע בכלל השוכר נשבע למשכיר שמתה כדרכה?

ת. כדי להפיס דעתו.

90. ש. מה הכוונה שהשוכר נשבע "כדי להפיס דעתו של בעל הבית"?

ת. נשבע רק כדי להניח דעתו של המשכיר שהוא לא פשע בפרה.

◆ אמר רבי זירא פעמים שהבעלים משלמין וכו'.

91. ש. לכמה זמן שכר התחילה את הפרה? ומה ביקש המשכיר מהשוכר?

ת. למאה ימים, והשמכיר ביקש מהשוכר שישאיל לו את הפרה ל-90 יום, ואת העשרה ימים הנותרים שהוא חייב לו הוא יתן לו אותם בסוף התשעים יום.

92. ש. מה ביקש השוכר מבעל הפרה לאחר ששאל ממנו ל-90 יום?

ת. שישכיר לו את הפרה שוב ל-80 יום.

93. ש. מה ביקש בעל הפרה מהשוכר לאחר ששכר ממנו ל-80 יום?

ת. שישאיל לו שוב את הפרה ל-70 יום, ואת העשרה ימים שנשארו ישלים לו בסוף ימי ההשאלה.

94. ש. אצל מי מתה הפרה? ובאיזה זמן (השאלה, שכירות)?

ת. אצל בעל הפרה, ומתה בזמן שהוא היה שואל בפעם השניה.

95. ש. לפי רב זירא – מי חייב לשלם למי? וכמה פרות צריך לשלם?

ת. בעל הפרה (השואל) צריך לשלם לשוכר שתי פרות. ועוד פעמיים עשרה ימי שכירות.

96. ש. באיזה אופן בעל הפרה חייב לשלם את מחיר פרתו לשוכר? והסבר היטב מדוע!

- ת. במקרה שהשאליל פעם אחת את פרשתו מהשוכר, ומתה כדרכה אצל בעה"ב. והיות והוא נש לו דין של "שואל" שחייב באונס – ממילא הוא חייב לשלם לשוכר שפטור מתשלומים באונס.
97. ש. לפי רב אחא – במקרה שבעה"ב שאל פעמיים את הפרה – כמה הוא חייב לשוכר?
ת. פרה אחת לשלם, ועוד פרה אחת לעשרים ימי שכירות.
98. ש. מדוע לפי רב אחא בעל הפרה חייב לשלם רק פרה אחת?
ת. כי לשיטתו אין כתי "השאלות" נפרדות. אלא כל פעם שהם העבירו את הפרה ביניהם היא יצאה מדין שואל/שוכר ועברה לדין שוכר/שואל. והיות ויש כאן רק דין אחד של "שואל" הוא חייב רק פרה אחת.
99. ש. מדוע לפי רב אחא בעל הפרה חייב לשוכר פעמיים "עשרה ימי שכירות"?
ת. כי היו כאן שתי התחייבויות שונות שבכל פעם התחייב המשכיר לתת לשואל עשרה ימי שכירות.

שאלות אמריקאיות בגמרא

המפקיד דף ל"ה ע"א

1) מדוע המלוה לא יכול להוציא את הפקדון לאחר שנשבע שאינה ברשותו?

- א. כי באמת הפקדון לא אצלו.
- ב. כי הוא עצמו יפסל לעדות ושבועה.
- ג. כי הלואה לא יאמין לו.

2) האם אפשר להעמיד שהמשנה מדברת שהביא עדים שהפקדון נשרף? ומדוע?

- א. כן, כי אם יש עדים הוא מתחייב בשבועה.
- ב. לא, כי אחרת נחשוש שיוציא את הפקדון.
- ג. לא, כי אחרת לא נחשוש שיוציא את הפקדון.

3) למסקנא, לשיטת רבא – איזה עדים מביא המלוה?

- א. עדים שהוא נשבע.
- ב. עדים שנשרפה.
- ג. עדים שנגנבה.

4) איך מתרץ אביי את השאלה על רב הונא מהמשנה בשבועות?

- א. חוששים שיאמר שמצא את הפקדון לאחר שנשבע.
- ב. חוששים שיוציא את הפקדון לפני שנשבע.
- ג. חוששים שיאמר שמצא את הפקדון לפני שנשבע.

5) לפי רב אשי- מי נשבע?

- א. גם הלואה וגם המלוה.
- ב. רק הלואה.
- ג. רק המלוה.

6) לפי רב אשי – מה על אחד נשבע?

- א. שניהם הנשבעים כמה היה שוה.
- ב. המלוה – שאינה ברשותו, והלואה – כמה היה שוה.
- ג. הלואה – כמה היה שוה, המלוה – שאינה ברשותו.

7) לפי רב אשי – מה כוונת המשנה "מי נשבע"?

- א. מי נשבע ומי לא נשבע.
- ב. מי נשבע ראשון.
- ג. מדוע הוא נשבע (מי – מדוע)

8) לפי רב הונא בר תחליפא – מאיזה מקרה אפשר להקשות על רב הונא?

- א. מהמקרה השני.
- ב. מהמקרה השלישי.
- ג. מהמקרה הרביעי.

9) איזו שבועה נגלגל על המלוה אם הוא נשבע שאינה ברשותו?

- א. שבועת היסת.
- ב. שאינה ברשותו.
- ג. כמה היה שוה.

10) "תהא בממינו" – מה הלוח מאמין למלוה?

- א. שאינה ברשותו.
- ב. כמה היה שוה.
- ג. שהוא לא רוצה להישבע.

11) "תהא בממינו" – מה לוח לא מאמין למלוה?

- א. שאינה ברשותו.
- ב. כמה היה שוה.
- ג. שהוא לא רוצה להישבע.

12) מה לומדים מהפסוק: תומת ישרים תנחם?

- א. שאדם שאינו ישר מפסיד, והלוח מאמין למלוה.
- ב. שאדם ישר מרויח, והמלוה מאמין ללוה.
- ג. שאדם ישר מרויח, והלוח מאמין למלוה.

13) מה אמר השומר לבעל הנזמים כשביקש ממנו אותם בחזרה?

- א. לא רוצה להחזיר לך.
- ב. הם נגנבו ונאבדו.
- ג. איני יודע היכן הנחתי אותם.

14) מה אמר רב נחמן על שומר שאומר "איני יודע"?

- א. שיש לו דין של פשיעה.
- ב. שיש לו דין של אונס.
- ג. שיש לו דין של שואל.

15) מה פסק רב נחמן כאשר השומר מצא את הנזמים?

- א. המפקיד הרוויח גם את הנזמים וגם את הארמון.
- ב. יחזרו הנזמים לשומר והארמון למפקיד.
- ג. יחזרו הנזמים למפקיד והארמון לשומר.

16) מדוע בשומר חנים השומר מקבל כפל, וכאן השומר לא מקבל את התייקרות הנזמים?

- א. כי בכפל הוא הטריח לבי"ד, וכאן בנזמים לא הטריח לבי"ד.
- ב. כי בכפל הוא לא הטריח לבי"ד, וכאן בנזמים הטריח לבי"ד.
- ג. כי הנזמים בכלל לא התייקרו.

17) מה זה "שומא הדר"?

- א. שומא של בי"ד מהלוח חוזרת ללוח.
- ב. שומא של בי"ד שנלקחה מהמלוח חוזרת למלוח.
- ג. שמותר לבי"ד לעשות שמאות על קרקע.

18) מדוע אי אפשר להוכיח שרב נחמן סובר "שומא הדר"?

- א. כי בנזמים הוא לא ידע שזה בביתו וזה שומא בטעות.
- ב. כי בנזמים הוא ידע שזה היה בביתו ולכן לא חייב להחזיר.
- ג. באמת מוכח למסקנא שר"נ סובר כאן שומא הדר.

19) עד כמה זמן יש חיוב למלוח להחזיר את הקרקע ללוח?

- א. לפי חכמי נהרדעא - עד י"ב חודש.
- ב. לפי אמימר וכפי שנפסק להלכה - לעולם.
- ג. שתי התשובות נכונות.

20) מאיזה פסוק לומדים שמלוח צריך להחזיר את הקרקע ללוח לעולם?

- א. טוב להודות לה'.
- ב. ועשית הישר והטוב.
- ג. שתי התשובות נכונות.

(21) מהו המקרה: "שמו ליה לבעל חוב ואזל איהו ושמה לבעל חוב דידיה"?

- א. נתנו למלוה קרקע של הלואה, והוא נתן את זה למלוה שלו.
- ב. נתנו ללוה קרקע של המלוה, והוא נתן את זה למלוה שלו.
- ג. נתנו למלוה קרקע של המלוה, והוא נתן את זה ללוה שלו.

(22) האם המלוה של המלוה צריך להחזיר את הקרקע ללוה הראשון?

- א. איך שבא לו.
- ב. לא.
- ג. כן.

(23) באיזה שלושה מקרים בוודאי שלא צריך להחזיר ללוה?

- א. אם יש חיוב כפל, בלוה, ומלוה.
- ב. כשמכר, הוריש או נתן במתנה.
- ג. כשנתן לאשה, כשהוריש, או שנאבד לו.

(24) למי שייכים נכסי מלוג? ולמי הם שייכים לאחר שמתה האשה?

- א. הקרקע לאשה והפירות לבעל, וכמתה – הכל לבעל.
- ב. הקרקע לבעל, והפירות לאשה, וכשמתה – הכל לאישה.
- ג. הקרקע לאישה, הפירות לאשה, וכשמתה – הכל לבעל.

(25) האם בעל יכול לפדות קרקע שגבו מאשתו לפני שהתחתנה ונפטרה? ומדוע?

- א. כן, כי נכסי מלוג לאחר מיתה שייכים לבעל.
- ב. לא, כי יש לו דין של "יורש".
- ג. לא, כי יש לו דין של "לוקח".

(26) מה תקנו סנהדרין באושה?

- א. שאשה שמכרה נכסי מלוג בחיי בעלה, ומתה, זה שייך לבעל.
- ב. שאשה שמכרה נכסי מלוג לפני שהתחתנה, זה שייך לבעל.
- ג. שאשה שמכרה נכסי מלוג לאחר שמת בעלה, זה שייך לבעל.

שאלות אמריקאיות בגמרא

המפקיד דף ל"ה ע"א

(27) מה הכוונה 'אגביה איהו בחובו'?

- א. הלוא גבה מבי"ד קרקע
- ב. המלוה עצמו נתן קרקע ללוה
- ג. הלוא עצמו נתן קרקע למלוה

(28) האם לוח שנתן קרקע בעצמו יכול לפדות אותו אח"כ מהמלוה?

- א. מחלוקת בין אביי לרבא
- ב. מחלוקת בין רב אחא לרבינא
- ג. לכו"ע לא יכול להחזיר

(29) מה זה 'שטר אדרכתא'?

- א. שטר שהלוה נותן למלוה שכתוב שמבטיח לו שישלם.
- ב. שטר שבי"ד נותנים למלוה שיכול לגבות קרקע מהלוה
- ג. שטר שבי"ד היו כותבים בחודש אדר

(30) לפי רבא- מאיזה זמן זוכה המלוה בפירות הקרקע?

- א. מהרגע שהלוה פודה מהמלוה את הקרקע
- ב. מרגע חתימת העדים על שטר הדרכתא
- ג. לאחר שעברו ימי המכרז שבי"ד עושים

(31) לפי רבה- מאיזה זמן זוכה המלוה בפירות הקרקע?

- א. מהרגע שהגיע שטר הדרכתא לידי המלוה
- ב. מרגע שהגיע שטר הדרכתא לידי הלוה
- ג. לאחר שהסתיימו 90 ימי המכרז

(32) מה זה 'מתה כדרכה'? ואיזה דין יש למיתה זו?

- א. מתה מחמת מלאכה, וזה אונס.
- ב. מתה כדרך העולם – שהגיע ימיה למות, וזה אונס.
- ג. מתה כדרך העולם – שהגיע ימיה למות, וזה פשיעה.

33) מה הדין בשוכר שהשאיל לאחר ומתה כדרכה?

- א. מחלוקת – לת"ק השואל ישלם לשוכר, ולר' יוסי- השואל ישלם למשכיר.
- ב. לכו"ע השואל ישלם לשוכר והשוכר ישבע למשכיר.
- ג. לכו"ע השוכר ישלם למשכיר, והשואל ישלם למשאיל.

34) מדוע לת"ק השואל משלם לשוכר והשוכר רק נשבע למשכיר?

- א. כי השואל פטור באונס, והשוכר חייב באונס.
- ב. כי השוכר פטור באונס, והשואל חייב בפשיעה.
- ג. כי השוכר פטור באונס, והשואל חייב באונס.

35) על ידי מה חשב רב אידי שהשוכר זוכה בפרה שמתה?

- א. שבועה
- ב. תשלום
- ג. מיתת הפרה

36) לפי אב"י – מדוע השוכר נשבע למשכיר?

- א. כדי שהוא ישלם וע"י כך יזכה בפרה
- ב. כדי להניח דעתו שהוא לא פשע בפרה
- ג. כדי לזכות בפרה ע"י שבועה

37) מה הכוונה במקרה של ר' זירא 'והדר שיליה מיניה תשעין יומי'?

- א. חזר השואל והשאיל מבעה"ב לתשעים יום
- ב. חזר השוכר והשאיל מבעה"ב לתשעים יום
- ג. חזר בעה"ב ושאל מהשוכר לתשעים יום.

38) מה הכוונה במקרה של ר' זירא 'הדר אגרה מיניה תמנין יומי'?

- א. חזר השוכר והשכיר מבעה"ב לשמונים יום.
- ב. חזר השוכר והשכיר מבעה"ב לתשעים יום
- ג. חזר השואל ושאל מבעה"ב לשמונים יום

39) במקרה של ר' זירא – כמה פרות ישלם בעל הבית לשוכר?

- א. שתי פרות שלימות, ועוד עשה ימי שכירות.
- ב. שתי פרות שלימות, ועוד עשרים ימי שכירות.

40) לפי רב אחא – כמה פרות ישלם בעה"ב לשוכר?

- א. פרה אחת, ועוד עשרים ימי שכירות.
- ב. שתי פרות, ועוד עשרה ימי שכירות.
- ג. רק שתי פרות ולא חייב לתת לו שכירות.

41) לפי מר בר רב אשי – איזה תביעות יש לשוכר על בעל הפרה?

- א. ארבע תביעות – שתיים על שכירות ושתיים על השאלה.
- ב. תביעה אחת על 20 ימי שכירות, ותביעה אחת על שתי פרות.
- ג. תביעה אחת על 20 ימי שכירות, ותביעה אחת על השאלה.

ביאורי מילים - מכל דף ל"ה

מוטיא	הגיע	אפקה	יצאה	הדרה	חוזר
אגביה	גבה אותנו	את	אתה	הדרי	יחזרב
אגרה	שכר	אתא	בא	הוה	היה/הייתי
אדעתא	על דעת	בביתיה	בביתו	היכא	היכן
אהדר	החזיר	בגויה	בתוכו/בעצמו	היכי	איך
אורתה	הורישה	בהא	בזה	הכא	כאן
אותבינהו	הנחתי אותם	בהדי	ביחד	הכי	כך
אזל	הלך	במאי	במה	הלכתא	ההלכה
אטרחיה	הטריח אותו	בעינא	בעין	התם	שם
אי	אם	בר	בן	ואזיל	והולך
איהו	הוא	גביה	אצלו	ואמרי	ואמרו
איניסיבא	התחתנה	דאפקיד	שהפקיד	וליתי	ויביא
איקור	התייקרו	דאתית	שבת	ומאימת	וממור
אישתכח	נמצאה	דהא	שזה	ונהמניה	ויאמנו לו
איתא	יש/ישנה	דזוזי	של מעות/זוזים	ונפק	ויצא
אכיל	אוכל	דידיה	שלו	וסבירא	וסובר
אכרזתא	הכרזה/מכרז	דינא	דין	ופרקין	ופרק
אמרי	אמרו	דל	הסר	זביני	מכירה
אמרינן	אנו אומרים	דמי	דומה	זבנה	מכרה
אמרייתא	אמרתני אותה	דנפשיה	של עצמו	זיל	לך
אנא	אני	האי	זה	חבריה	חברו
אנת	אתה	הב	תן	חד/חדא	אחד
אפדנא	ארמון	הדר	חוזר/חזר	טעמא	הטעם
אפדניה	ארמונו	הדרא	יחזור	ידענא	יודע
				יהבא	נתן

התלמוד בבלי מסכת סוטה פ"ג הלכה ט"ז
 הלמוד ועוד - מאגר "למוד ועוד" מבית אחיה - תמארה היריה
 קיים באתר "למוד ועוד" מאגר "למוד ועוד" מבית אחיה - תמארה היריה
 לקבלת קבוצת לימודים
 לכתובת: ilimodvaod@aghiya.org.il

פשיטא פשוט
 פשיעותא פשיעה
 קאמר אמר
 קים ליה ברור לו
 קמיה לפניו
 קני קונה
 שאני שונה
 שום שם
 שומא שמא
 שייליה שאל אותה
 שלים תשלם
 שלימו נגמר (נשלמו)
 שנא שונה
 שפיר טוב/פה
 שתא שנה
 תיובתא אין תשובה
 תמנין שמונים
 תריסר שנים עשר

יומי ימים
 ירחי חודשים
 יתיבנא יושב
 כיסופא בושה
 כיפי נזמים
 לבי לבית
 לדינא לדין
 להאי לזה
 להפיס להניח
 לידיה לידיו
 ליה לו
 למימרא לאומרה
 למרה לבעל
 למרייהו לבעליהם
 לשמעיתא להלכה/לסוגיא
 מאן מי
 מוגברא מאדם
 מגו מתוך
 מדעתא מדעת
 מוהדרינן מחזירים
 מוהיכא מהיכן
 מיהדר מחזיר
 מייתי מביא
 מינה ממנה
 מיניה ממנו
 מכדי מכיון ש...
 מכי מזמן
 מעיקרא מההתחלה
 מעליא מעולה/טובה
 מפיק מוציא
 מיצי יכול
 משתעינא אדבר
 נחות ירדו
 נימא יאמר
 נמי גם
 עבד עשה
 עייל נכנס
 עיילה נכנסה
 פירי פירות
 פליגי חולקים

